

se, hvilket det naturligvis også skal være, og det kan give fængsel i op til 4 år for lemlæstelse. Men det er tilladt for udlændinge, der bor i Danmark at tage tilbage til deres hjemlande og få det foretaget, og så kan de kvit og frit vende tilbage til Danmark. Der sker ingenting, og det er ganske uacceptabelt for det danske samfund.

Her fra talerstolen nedgør man – først og fremmest Socialdemokratiet, synes jeg – egentlig FN's konvention om børns rettigheder. Jeg synes, det er mærkeligt, at det Socialdemokrati, der faktisk bruger mange ord på at fortælle, at vi skal leve op til de internationale konventioner, kan gøre det. I denne sag har Socialdemokratiet ikke gjort meget for, at vi skal gøre det.

Man snakker meget om børneråd, man snakker meget om børneombudsmand, og specielt Socialdemokratiet er utrolig omhyggelig med at omtale børns rettigheder. Men lige netop på det her punkt, som er så fundamentalt, lader man desværre stå til og kommer med ord som populisme, som jeg har en anelse om at den socialdemokratiske ordfører ikke engang rigtig ved hvad betyder. Det er bare sådan et ord, man bruger i flæng, når ikke man rigtig ved, hvad man skal stille op.

Jeg synes ikke, der er nogen enkelt, der skal tage patent på dette forslag; faktisk havde jeg meget gerne set, at rigtig mange havde taget patent på det, så Folketinget kunne have vedtaget det i enstemmighed. Det synes jeg havde været godt, rigtig godt endda.

Andre skandinaviske lande har indført en sådan regel, og for Dansk Folkeparti er det såmænd ligegyldigt, hvad man kalder den. Det afgørende er ikke, om man kalder det en særregel; det afgørende for Dansk Folkeparti er, at det bliver forbudt at rejse ud af landet for at få foretaget denne omskæring og så stadig væk kunne rejse tilbage til Danmark, som om intet var hændt.

Man kan sige, at det, der er sket med dette forslag som med så mange andre forslag, der ikke umiddelbart bliver vedtaget, er, at der er blevet sat mere fokus på problematikken, at der bliver talt mere om det, og jeg kan bestemt kun hilse med tilfredshed, at der også i indvandrergrupper er mange, der synes, det er forkert, som det foregår, og at der er mange, som har kontakt til danske politikere, der mener, at der skal dæmmes op for det her. Efter afslutningen af konferencen på Christiansborg var det efter min mening helt klart, at der var bred enighed om, at Folketinget måtte skride ind. Jeg synes bestemt,

det var det signal, man fik fra konferencen, og det er der overhovedet ikke nogen, der kan sætte spørgsmålstegn ved her i dag.

Dansk Folkeparti beklager, at der ikke er flertal for lovforslaget. Lad os håbe, at der på et senere tidspunkt, når man har fået tænkt sig mere om, vil være et flertal, der bakker det op.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Undskyld, det bliver sidste gang. Men endnu en gang: Det giver jo ingen forskel, om vi gennemfører det her eller ej, for det er klart, at det stadig væk skal bevises. Og hvis det i dag efter gældende regler kan bevises, kan man kort og godt fjerne de børn i henhold til bistandsloven og straffe forældrene yderligere, hvis man synes det. Så det er simpelt hen noget vrøvl, fru Pia Kjærsgaard og andre siger her fra talerstolen.

Jeg vil godt slutte med at sige, at det så i dag er fastslået, at borgerlige partier er villige til at lovgive på baggrund af noget, de gisner om finder sted. Tænk fremover over følgerne af det.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Dette er i mange henseender en meget ubehagelig debat, men det skal da siges helt klart i hvert fald for vores vedkommende, at hvis de mennesker, der arbejder tæt med det, nu efter det arbejde, der pågår, kommer og siger, at vi har brug for en lovgivning, som præciserer det – i lighed med det, vi har oplevet med revselsesretten, hvor det blev stadig tydeligere, at man bad om at få det præciseret med en klar tekst – tager vi da hensyn til det.

Vi vil bare finde den vej i det her, der har den største chance for at få stoppet det forfærdelige, der foregår, og jeg tror i og for sig også, det foregår indimellem, men vi ved jo så lidt om det. Jeg vil bruge den bedste metode til at stoppe lemlæstelserne og ikke den bedste metode, hvis den ikke hjælper, til at føre mig frem for at fremstå som den, der virkelig har gjort en indsats.

Men det er da klart, at hvis de mennesker, der arbejder med det, siger, at nu vil de godt have det, vil jeg da lytte til det.

Erling Oxdam (V):

Jeg havde håbet og ventet, at justitsministeren ville have bedt om ordet for at svare på det spørgsmål, jeg stillede rent konkret.